

XAKEAREN LAGUN TALDEA

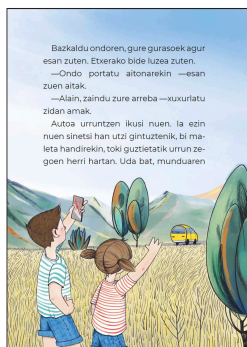
Hasi da partida

Noemí Valiente Sánchez - Isabel Martínez Bernat

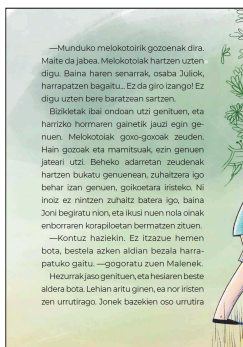

—Zergatik igaro behar ditugu oporrak internetik gabeko herri honetan? Nondik atera dira zirin itzelak eta itsaskorrek botatzen dituzten oilo izugarri hauek?

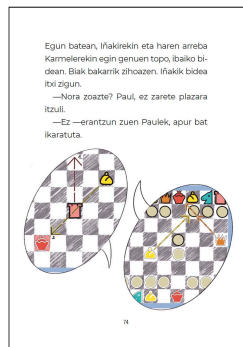
Aitonak, bere tailerrean, txatarra piezei bizia ematen die: errege, erregina eta zaldi bihurtzen ditu, eta abenturarik onenera eramango gaituzte. Istorio sinestezin honetan, superbotoerek dituzten bizikletak daude, eta borrokak xake partiden bidez konpontzen dira. Ausartuko zara gurekin etortzera?

Bazkaldu ondoren, gure gurusoek agur esan zuten. Etererako bide luzea zuten.
—Ondo portatu altonarekin —esan zuten aitak.
—Aain, zaindu zure arreba —kuxuratu zidan amak.
Autoa urruntzen ikusi nuen, la ezin nuen sinetsi han utzi gintuztenik, bi maita handirekin, toki guztietatik urrun zegoen herri hartan. Uda bat, munduaren

—Munduko melokototik gozosenak dira. Maita da jabea. Melokototak hartzen uzten digu. Baina haren senarrak, osaba Julio, harrapatzen bagaitu... Ez da giro izango! Ez digu uzten bere barretzen sartzen.
Bizikletak ibar onetan utzi genituen, eta harricko hormaren gainetik jauzi egin genuen. Melokototak goxo-goxoak zeuden. Hain goxoak eta marmitsuak ezin genuen jabetan utzi. Beharke adarretan zaudenak hartzen bukatu genuenaren, zuhaltzera igo behar izan genuen, goikoetara iristeko. Ni inoiz ez nintzen zuhaltz batera igo, baina Joni begiratu nion, eta ikusi nuen hola oinak enborren korapioetan bermatzen zituen.
—Kontuz haziekin. Ez itzazuze hermen bota, bestela azken alidian bezala harrapatuko gaitu. —gogoratu zuen Malenek.
Hezurak jaso genituen, eta hesiaren beste aldeira bota. Lehen artu ginene, ea nor nisten zen urrutirago. Jonen bazkien oso umututa

Egun batean, Itakiekin eta haren arreba Karmelarekin egin genuen topo, ibalko bidean. Biak bakarrik zihozten. Itakik bidea itxi zigun.
—Nore zoazte? Paul, ez zarete plazara itzuli.
—Ez —erantzun zuten Paulek, apur bat likarututa.

aurka aritzeari utzi zion. Bestelakoa zirudien, txantxetan aritzen zen denekin, eta barre egiten zuten Jonen txisteekin.
Udaren amaiera oso azkar iritsi zen. Aste haiek xake partida bat bezain azkar pasatu zitzaizkidan. Gurasoak gure bila itzuli zirenean, oso triste gerdunden. Ez genuen handik Joan nahi. Aitaren negarrez ari zen, eta egun osoa Piparbeltz besakuririk eta ollategira begira eman zuten. Aitak eta amak agindutako zigu-ten hurrengo oportunitatean itzuliko ginatea. Azken egunetan, xake tomoa bat

Noemí Valiente Sánchez. Bazen behin ume bat. Aita zoragarri bat zuen —Xake Erregea—, gauero ipuinak irakurtzen zizkiona. Horrela sortu zitzaion istorioak asmatzeko bokazioa. Xake Erregeak matematiketarako grina sartu zion, eta, horregatik, bere ingeniari lanbidearekin ere gozaten du. Neskatoa zelarrik, bere lehen ipuinak idatzi zituen, eta amari asko gustatzen zitzaizkion. Arnasa horrek hegoak eman zizkion idazteari ez uzteko, asmatzeko ilusioa inoiz ez galtzeko.

Isabel Martínez Bernat ilustratzailea eta arkitektoa da. Madrilan bizi da familiarekin, han lan egiten du, eta ahal duen guztietan marrazten du. Egun batean ikusten baduzu andre bat metroan edo parkean zuri begira dagoela libreta batean zirriborrazten ari den bitartean, ez zaitez ikaratu.

PVP 17,00 €

ISBN: 978-84-18219-21-4

88 orrialde 14,8 x 21 cm. Kartoné.

Dr Buk
www.drbuk.es
editorial@drbuk.es
616 02 92 33